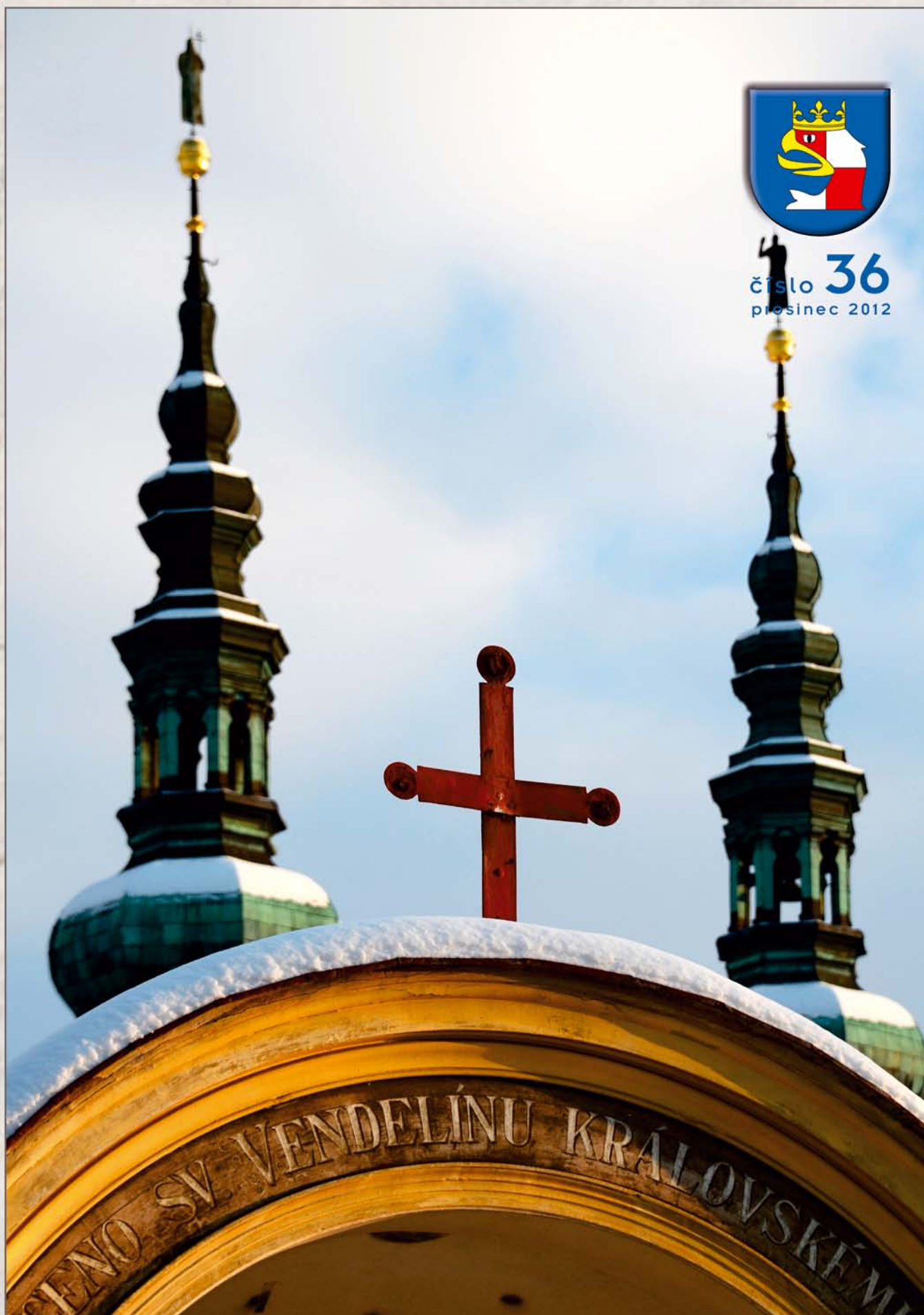

Velehradský zpravodaj

číslo **36**
prosinec 2012

Vážení spoluobčané,

Dovolte, abych Vás všechny jménem zastupitelstva obce co nejsrdečněji pozdravil. Jelikož se blíží konec roku, nastává čas bilancovat činnost zastupitelstva.

Na začátku roku si zastupitelstvo obce stanoví plán aktivit, investiční akce většího a menšího rozsahu. Vše je odvozeno od výše schváleného rozpočtu, který se po léta snažíme koncipovat jako vyrovnaný. Velké investice jsou závislé na případně získané dotaci, která není stoprocentní a podíl spolufinancování musíme zajistit formou buď přímo ze základního výdajového rozpočtu, nebo formou úvěru. Největší úsilí v prvním pololetí letošního roku bylo vynaloženo na získání dotace na výstavbu „Turistického centra Velehrad“. Byly zpracovány projekční práce, vydáno stavební povolení, proběhlo výběrové řízení na dodavatele a zpracovány podrobné podklady pro Regionální radu soudržnosti Střední Morava v rámci ROP. Toto bylo vše korunováno úspěchem a dne

17. 9. 2012 byla podepsána smlouva na dotaci ve výši 17 500 000 Kč tj. 72,9% celkové investice. Obec Velehrad se bude podílet částkou 6 503 915 Kč tj. 27,1%. (Řešeno úvěrem u ČS). V současné době, jak jistě sledujete, výstavba intenzivně pokračuje. V první fázi byly velké problémy se zakládáním objektu, neboť v místech, kde stojí, je několikametrová navážka po bývalém JZD a základy stavby musí být v rostlé zemi. Tyto problémy byly vyřešeny, avšak za cenu časové ztráty. Turistické centrum mohlo být již pod střechou. Snahou dodavatelské firmy je i přes nepříznivé počasí v akci pokračovat, stavbu zastřešit a dělat vnitřní práce přes zimu, aby se vyrovnal časový skluz.

Další významnou činností bylo zpracování pod-

kladů pro získání dotace na vybavení interiéru „Turistického centra“. Na základě projektu byla schválena a podepsána dne 28. 11. 2012 smlouva o poskytnutí finančních prostředků v rámci „Programu rozvoje venkova ČR“. Obec Velehrad získala finance ve výši 2 mil Kč tj. 90% celkových nákladů. Tato dotace bude čerpána v roce 2013-2014 po dokončení stavby.

Kromě těchto dvou velkých investic a dotací byly prováděny běžné údržbové práce, úprava a výsadba zeleně, zajišťování čistoty a funkčnosti infrastruktury v obci (odvoz odpadů, velkoobjemový a nebezpečný, údržba osvětlení, místního rozhlasu atd.)

V současné době je připravován rozpočet na rok příští, kdy by se mělo do příjmové části promítnout tzv. rozpočtové určení daní (RUD). Toto navýšení bereme s velkou rezervou, neboť je závislé na několika faktorech příjmů státu, jako je např. výběr DPH aj. Na druhou stranu stát omezuje určité dotační tituly, třeba ve školství, v příspěvku na záky ZŠ a MŠ. Do výdajů rozpočtu se promítají určité údržbové práce na stávajících zařízeních v obci (rekonstrukce čerpací stanice ČS1 u ZŠ, výměna částí potrubí na ČOV, rekonstrukce kotelny v ZŠ apod). Tyto investice je třeba realizovat pro plynulý chod institucí, jejichž vlastníkem a zřizovatelem je obec. Taktéž je zde zakotveno kofinancování dotačních titulů. To byl velmi stručný nástin do roku příštího. Věříme, že před námi postavené úkoly beze zbytku splníme.

V letošním roce Římskokatolická farnost v rámci IOP dokončila hlavní úpravy v okolí baziliky, byl slavnostně otevřen Dům sv. Cyrila a Metoděje na náměstí. V současné době probíhají další práce, jako například restaurace vnitřních prostor baziliky, výstavba lešení na venkovní fasádu, rekonstrukce kaple Cyrilly

a další práce v areálu kláštera. Máme z toho velkou radost a přejeme farnosti, ať vše zdárně dokončí, neboť se blíží velké výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Rok 2013 bude rokem velkých oslav, kdy vše vyvrcholí Národní poutí dne 5. července.

Pracujeme spolu s dalšími subjekty v rámci Zlínského kraje na přípravě tohoto jubilea.

Obec Velehrad žije nejen stavebním ruchem a investičními aktivitami, ale i kulturně společenským životem. Každoročně je stanoven tzv. „Kulturní kalendář“, osnova s termíny jednotlivých akcí leden až prosinec. Teď nás čeká v závěru roku „Zpívání u vánočního stromu“ a to 22. 12. v 18,00 hodin u obecního úřadu, organizované „Přáteli folklóru“. Poslední

akcí roku je tradiční „Štěpánský koncert“ Hradištanu a jeho hostů dne 26. 12. 2012 v 16,30 hodin v bazilice. Na tyto akce jste všichni srdečně zváni.

Na závěr bych chtěl poděkovat jménem svým, celého ZO a obecního úřadu všem těm, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli během celého roku 2012 na všech aktivitách, které jsme s Vaší pomocí uskutečnili. Jelikož se blíží vánoce, nejkrásnější svátky roku, chci Vám a Vaším rodinám popřát za sebe a ZO jejich spokojené prožití, hodně zdraví, pohody a optimismu do nového roku 2013.

S přáním všeho dobrého
za zastupitelstvo obce
Ing. Stanislav Gregůrek, starosta

Příprava pro posezení na cyklostezce Velehrad - Tupesy

Poutní kříž na cyklostezce Velehrad - Tupesy

Stavba Turistického centra Velehrad

Už je to krásné, ale ještě není konec

Milí přátelé, velehradě
a příznivci Velehradu.

Mnozí z těch, kteří přicházeli na Velehrad během léta, pronášeli věty podobného typu: Je to tu teď úplně jiné; je to tu krásné; vypadá to opravdu hezky; těšíme se, až se to celé dokončí atd. Myslím, že se s tím dá souhlasit, že jádro Velehradu se stává krásným na pohled. Mnoho práce bylo vykonáno - nejen stavební ale i administrativní, za což patří obrovské poděkování celému projektovému týmu a všem ostatním, kteří zde pracovali a pracují - dílo ale dokončeno ještě není.

Každý si jistě všiml, že nádvoří bylo zkrášleno bronzovým pítkem, které pochází z dílny pana výtvarníka Garguláka. Dílo je darem firmy provádějící opravy nádvoří OHL ŽS a. s. a bylo realizováno po jejich dohodě s Arcibiskupstvím olomouckým.

Srdcem Velehradu je bazilika. Jsme potěšeni, že z prostoru uvnitř našeho chrámu zmizelo lešení, což je dokladem toho, že skončily restaurátorské práce a že můžeme nyní po vstupu do baziliky opět žasnout nad její velikostí a krásou. Do léta příštího roku se budou na kůru kompletovat a ladit varhany. Rádi vás už nyní zveme na slavnostní „kolaudační“ varhanní „koncert **ke cti sv. Cyrila a Metoděje**“, který proběhne **v sobotu 6. 7. 2013 v 19 hodin** v režii našeho hlavního varhanníka **Mgr. Jakuba Macka**.

Náročná práce probíhá stále v podzemí baziliky, kde elektromontážní a stavební práce doprovází i přemísťování jednotlivých kamenných artefaktů z původního chrámu tak, aby jejich rozmístění podtrhlo význam tohoto prostoru. Návštěvníci se na jednotlivých místech prohlídkové trasy budou moci seznámat s historií a duchovním významem Velehradu v jednotlivých dobách rozvoje.

Nové „ošacení“ dostává nyní bazilika na západní straně. Lešení kolem hl. vchodu budeme muset strpět do léta příštího roku, po pouti by mělo vyrůst i kolem severní strany chrámu.

V rámci Regionálního operačního programu (ROP) se probouráním ohradní zdi propojí stávající poutní cesta růžence s areálem baziliky. Zároveň s tím by se měly odvíjet práce na „zviditelnění“ základů opatského domu. Do pouti už nestihneme dobudovat

hlavní nástup do areálu směrem od hl. křižovatky, ani opravit historickou ohradní zeď v uličce mezi školkou a farou, to však jistě nemusí ubrat nic na kráse a významu slavností, které zde budeme v příštím roce mít.

Při procházení areálem se mnozí zastavují u soch na ohradní zdi s nikami. Mnozí, i místní, se ptají, které světce vlastně znázorňují. V dohledné době budou sochy označeny nápisy, ale vy už teď můžete znát jejich jména. Jdeme-li od školky směrem k Cyrilce, potkáme postupně nad sebou tyto světce: *sv. Benedikt, sv. Jan Křtitel, sv. Petr, sv. Cyril, sv. Metoděj, sv. Pavel, sv. apoštol Jan, sv. Bernard*.

Oprava Cyrilky bude dokončena do jara příštího roku. V době před poutí se, jak doufáme, dočkáme osazení areálu informačními tabulemi, vitrínami a směrovkami, tak aby se návštěvníci poutního místa v prostoru zorientovali a našli i potřebné informace a poučení. Zároveň s tím bude probíhat realizace stálé expozice v prostorách pod bazilikou a ve výstavních prostorách Velehradského domu sv. Cyrila a Metoděje (VDCM). S nástupem letní sezóny by se měly expozice zpřístupnit veřejnosti.

Ve VDCM proběhlo několik zajímavých akcí. Z celkového počtu asi 25 uvádíme aspoň tyto: přednáška o nových archeologických objevech na Velehradě (11.3.), konference Kardinál Tomáš Špidlík SJ a Evropa dneška (14.4.), výstava Inspirace k vidění krásy, Amici di Velehrad pro kardinála T. Špidlíka SJ (14.4.-31.8.), konference vyšších představených ženských řeholí v ČR (24.-26.6.), ruční přepisování bible (4.7.), odborný

BOHOSLUŽBY V DOBĚ VÁNOČNÍ

Den	Velehrad	Tupesy	Salaš	Den	Velehrad	Tupesy	Salaš
Po 24.12.	7:30 24:00	-	-	Út 1.1.	7:30 10:00 15:00	7:30	9:00
Út 25.12.	7:30 10:00 15:00	7:30	9:00	St 2.1.	6:30	-	-
St 26.12.	7:30 10:00	7:30	9:00	Čt 3.1.	18:00	-	-
Čt 27.12.	18:00	-	-	Pá 4.1.	6:30 18:00	16:30	-
Pá 28.12.	6:30 18:00	16:30	-	So 5.1.	9:00 18:00	-	-
So 29.12.	9:00 18:00	-	-	Ne 6.1.	7:30 10:00 15:00	7:30	9:00
Ne 30.12.	7:30 10:00 15:00	7:30	9:00	-	-	-	-
Po 31.12.	7:30 17:00 23:15	-	-	-	-	-	-

seminář Velehradské dialogy I. (2.-4.9.), výstava Slovenský unionismus a Velehrad poutníků (7.9.-31.12.), Návštěva polských novinářů a touroperátorů (26.9.), mezinárodní konference Kultura a umění v životě církve (16.11.), výstava Světlo ikon (16.11.-17.12.). Informace o dění a kulturních akcích v objektu VDCM sledujte na www.velehradinfo.cz. Informace a také fotografie ze života farnosti najdete na internetu na www.farnostvelehrad.cz.

S Novým rokem vstoupíme do roku, kdy si připomeneme veliké dobrodiní, které nám Bůh prokázal tím, že k nám před 1150 lety poslal věrozvěsty sv. Cyrila a Metoděje, muže plné víry, odvahy a lásky, muže vzdělané a moudré, aby pozvedli Moravany a tím Slovany vůbec mezi kulturní národy. Oslav, výstav a dalších aktivit bude mnoho. Kéž by i každému z nás, co čteme tyto řádky, oslavy připomínaly, že „**bez víry se nelze líbit Bohu**“ (Žd 11,6) a že vzdělanost a kultura našeho národa stojí na křesťanských základech. Jedině přijetím toho, co nám sv. Cyril a Metoděj přinesli,

jedině přijetím Božího slova, evangelia do našeho života, se může změnit a proměnit i dnes naše kultura, společnost, doba.

Ať vám všem dobrý Bůh dopřeje radostné prožití Vánoc a v Novém roce vám dává sílu správně měnit svůj život do podoby plné krásy před Jeho tvář.

P. Petr Přádka SJ, farář

TÁBOR CHARVÁTY U OLOMOUCE 2012

Rok se s rokem sešel a my jsme se jako vždy vypravili na náš Cvrčkovský tábor. Přestože byl letošní tábor jen jeden, užili jsme si ho. Hned první den po příjezdu jsme se spolu s našimi průvodci Michalem, Tomášem, Alžbětou a Chocholoušem přenesli přes mapu, kterou jsme si vytvořili, na tajemnou pouť Popoupo, kde na nás číhala různá nebezpečí. Naše pouť začala na horké a rozpálené poušti, kde nás tížilo hrozné vedro a žízeň. Ve chvíli nejtěžší jsme díky dobrým skutkům, které jsme činili, našli pomerančovníkový háj. Bylo to první z příjemných míst, kde jsme se mohli občerstvit a nasbírat síly na další cestu, kterou bylo kritické pásmo. Odtud nás vysvobodil náš první zachránce Bratr píseň. Ze zeleného údolí jsme se však museli vydat na další náročnou část cesty, a to Dračí stezku. Kromě draka nás tu ohrožovaly velké kameny, které se na nás valily při jakékoliv zlé myšlence. Museli jsme být proto obezřetní na každém kroku než jsme přišli k samotnému drakovi, který měl tři hlavy, šupinaté tělo a velká křídla. V boji s ním nám pomohl Drakobijec tím, že nám udělil několik rad, jak s drakem bojovat. Po vel-

kém zápasu na život a na smrt nás navštívila Krásná paní. Ta nás pozvala na pozdní večeři do svého paláce a poradila jak se dostat k Pastýřovu prameni, kam jsme všichni mířili. Závěr cesty byl velmi napínavý, protože Chocholouš, kterého naváděl jeho zlý Stín, zapříčinil pád mostu vedoucího k prameni. Ostatní ztraceni v bludném kruhu nemohli najít správnou cestu, kromě malé Alžbětky, která už se těšila domů. Nakonec jsme se všichni dostali ke svému prameni i pastýři, který nás celou dobu vedl. Během celého týdne jsme si užili spoustu her, putování a zábavy. Napínavé bývalo také setkání s pastýřem, který každou noc předával svůj pozdrav vybraným dětem. Jeden den jsme se také vypravili do nedalekého Dubu nad Moravou, kde jsme měli mši sv. s otcem Václavem a v dalších dnech za námi přijel také otec Petr. Děti měly také možnost získat některého ze cvrčků.

Děkujeme tedy za vše, co jsme mohli společně prožít a těšíme se na to, co nám přinese příští rok a s ním tábor, který si určitě nenecháme nikdo ujít.

Bedla

Vážení Velehradčané,

letošní rok činnosti Maticе velehradské byl zacílen na vybudování nové větve Cyrilometodějské poutní cesty, která spojí Velehrad se Sv. Antonínkem. K putování poutníků pomáhá vydaný průvodce a dvanáct panelů rozmístěných na trase. Náklady na pořízení zastavení nám pomohli nést jak jednotlivci tak také

obce a farnosti či Zlínský kraj. Zásadní způsob, kterým se rozhodla Maticе velehradská přispět k jubileu 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu bylo vydání knihy prof. Petra Piřhy *Slyšte Slovo a zpívejte píseň*. Myslíme tím na novou generaci a jsme přesvědčeni, že z tohoto pohledu se jedná o nejlepší možnou „investici“. Kromě

mnoha jiného je zde možné nalézt krásná slova o kraji, který je nám tolik drahý. Piřha je klade do úst sv. Konstantinovi, když se svým bratrem Metodějem přichází na Veligrad. Dovolím si je zde citovat, neboť věřím, že Vás potěší:

Když ušli přes polovinu zbývajících cesty, rozhodli se pro odpočinek. K večeru se utábořili. Od ohně viděli tři kopce. Nebyly příliš vysoké, ale v rovině, kterou se ubírali, působily mohutným dojmem. Na jednom z nich zaplanul vysoký oheň. Možná i k jejich uvítání. Konstantin se na ně pozorně zahleděl. Všiml si, že na druhém, který nebyl zalesněn, je na vrcholku zřejmá skupina mohutných stromů.

„Moravané jsou jistě křesťany, ale mnohé z dob pohanských bude jim stále ještě vlastní.

„Proč myslíš?“

„Přemýšlím o těch kopcích. V misce nížiny jsou to jasné opěrné body, ke kterým jsou zde lidé poutáni. Díváš-li se k těm dvěma vpravo, máš dojem, že vidíš dvě krásná ženská řadra ležící matky země. Citlivá duše nemůže nepodlehnout tomu dojmu. A řadra země živitelky byla a věř, že dodnes jsou, místem pro ně posvátným. I vatra na jednom a věkovité stromy na druhém k tomu patří.“

„Vím, že staré pohanské zvyky se drží jako plevel i u jiných národů. My však musíme uhasit takové ohně dřív, než zažehnou požár, a vykácat ty stromy, než udusí semeno Božího slova,“ mluvil Metod rozhorleně.

„Ne tak, bratře. Je mnoho ušlechtilého v představách pohanů. Často jako by kroužili kolem světla evangelia a hledali, co nám bylo zjeveno. Mnohé dokonce i poznají, ale nemohou to zasadit do celistvého obrazu. My neseme jim plné pochopení a nemůžeme k nim přijít, rozbít, co milují a co ctili jejich otcové, a nadělat z nich hlupáky. Musíme povznést jejich myšlení, pokřtít jejich ohně, požehnat jejich stromům a na místech, kde se klaněli neznámým bohům, s nimi vystavět kostely, kde budou uctívat Boha, kterého poznají. Boha lidského, Boha štědrého. Nemůžu jim vzít jejich zemi, ale ukázat jim, že ji mají od Boha, a že je nese a živí a že je vezme do své náruče, až zemřou, protože ji takovou - mateřskou - stvořil.“

Přeji Vám pokojné prožití Vánoc
a vše dobré v novém roce.

Za Matici velehradskou - Petr Hudec

Pravoslavná „velehradská“ ikona sv. Cyrila a Metoděje

V sakristii velehradské baziliky je očí velké části návštěvníků skryta ikona sv. Cyrila a Metoděje. Společně se stříbrnou olejovou lampou ji pro velehradskou Cyrilku darovalo v jubilejním roce 1869 dvacet členů moskevského dobročinného výboru slovanského z Petrohradu. Ikona je kopií v té době nejstaršího známého zobrazení soluňských bratří v Rusku. Na dřevěném, zlaceném podkladu jsou vyobrazeni soluňští bratři: Sv. Konstantin (vpravo) rozvinuje svitek s cyrilskou abecedou. Sv. Metoděj drží v levici evangeliář a pravici žehná. Z evangeliáře je možné číst cyrilicí psaný text první kapitoly z evangelia sv. Jana: „Na počátku bylo Slovo, to slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Vše povstalo skrze ně a bez něho

nepovstalo nic, co jest.“ (Jan 1, 1-3) Mezi světci je pravoslavný kříž. Výjev je rámován geometrizovaným rostlinným dekorem, v němž se střídá bílá, modrá a červená barva na zlatém podkladě. Rovněž dřevěný rám s řezbami dýchá ruským lidovým koloritem.

V průvodním dopise datovaném 10. ledna 1869 lze číst mimo jiné toto: „My Rusové, jižto ze svatého jejich [míněno sv. Cyrila a Metoděje, pozn. autora článku] svědectví těžíme užitku nejvyššího, vážíme si památky této jakožto znaku všeslovanského jedinstva, které se nyní ve smyslu duchovní vzájemnosti všem očividně jeví. (...) Tento malý dárek budiž svědectvím o našem vřelém přátelství k Vám i rukojemstvím na lepší a slavnější časy veškerého slovanského světa.“

Toto gesto ruských intelektuálů vzbudilo ve své době velké pozdvižení. Ve zvětšovací lupě tajné policie Rakousko-Uherské monarchie byl dar vnímán jako nebezpečný projev panslavismu (myšlenky politického sjednocení slovanských národů v čele s Ruskem).

Alergické reakce úřadů lze dávat kromě jiného do souvislosti s aktivitami některých českých politiků, které vyvolalo tzv. rakousko-uherské vyrovnání v roce

1867 (Habsburská monarchie se změnila na federativně uspořádané Rakousko-Uhersko, které tvořily dvě rovnocenné autonomní části: Uhersko (Zalitavsko) a rakouské země (Předlitavsko). Společného měli jen panovníka a některá ministerstva). V rámci tohoto nového státoprávního uspořádání monarchie byly české zájmy zcela pomínuty. Proto se v květnu roku 1869 vypravilo osmdesát čtyři mladočeských a staročeských politiků na moskevskou národopisnou výstavu. Dne 26. května přijal část této delegace (mj. i Riegra a Palackého) ruský car. Cesta politiků měla demonstrovat nesouhlas českých politiků se státním dualismem. Jejich aktivita vyvolala u rakouských úřadů obavy z panslavismu a u českého veřejného mínění vlnu sympatií k Rusku. Následující rok byl za pomoci významných osobností české vědy, kultury a politiky (předsedy politické strany Mladočechů Sladkovského, Braunera a Riegra, vůdce strany Staročechů - konvertitů k pravoslaví) otevřen chrám sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí pro pravoslavné bohoslužby. Chrám navštěvovala zejména česká inteligence. Duchovenstvo bylo převážně ruské národnosti. Na otevření chrámu se opět podílel výše zmíněný spolek ruských intelektuálů.

Za těchto okolností se oslavy milénia úmrtí sv. Cyrila v roce 1869 staly nejostřejší manifestací práv církve a slovanských národů. Na rozdíl od roku

1863 a později 1885 nad nimi nepřevzal patronát olomoucký arcibiskup. (Jejich katolický ráz nicméně zůstal zachován.) Na Velehrad mohlo připutovat jen nemnoho zástupců z okolních slovanských zemí. Z toho si lze vysvětlit ostrý protivládní ráz řady kázání a projevů a rovněž přísný postup státních bezpečnostních úřadů, který našel své vyvrcholení v obvinění pozlovického děkana Jana Bergra z vlastizrady. B. Zlámal v této souvislosti uvádí: „Nikdo nepopře, že zde je tajemství, kdy se slova stávají zápalnou látkou. Kolik národního a katolického uvědomění si odnášely tisícové poutnické davy z Velehradu.“

V první polovině 20. století se ikona stala symbolem nasměrování Velehradu „tváří k Východu“ a zde realizovaných unionistických snah v čele se slavnými velehradskými kongresy. V roce 1950 neváhali ikonu ideově zneužít komunisté jako důkaz hluboké tradice přátelství se SSSR, když se z Velehradu snažili učinit jakousi základnu „české národní socialistické církve“ izolované od Vatikánu a biskupů.

Z opuštěné a nevyužívané Cyrilky byla ikona vedruhé polovině 20. stol. přenesena do sakristie a dnes, kdy jí realizované opravy opět vdechují život, by bylo možné opět apelovat na její návrat na původní místo.

Petr Hudec

Interview s žáky ze Saint Ignatius College v Londýně u příležitosti II. ročníku festivalu duchovní hudby na Velehradě

1. Líbí se ti tady?

Luke: Jo, líbí. Vaše škola je mnohem lepší než ta naše. Cítím se tu odpočatý.

2. Znáte nějaké slavné české osobnosti?

Luke: Tomas Berdych, to je tenista.

Student: Ano, Berdych.

David: A Petr Keč

Student: Petr Čech (smích)

3. Je to pro vás šok přijít z Londýna sem do takové malé vesnice?

Luke: Pro mě to není šok, protože jsem už navštívil různé vesnice v Anglii.

K předchozí otázce - ve městě je spousta obchodních center. Máte tam všechno, co potřebujete. Na druhé straně, tady je moc pěkné.

4. Jak na tebe působí naše vyučovací hodiny? Jsou jiné než ty anglické? Které hodiny jste navštívili?

David: Já si myslím, že naše lekce jsou o něco kompaktnější. Sedí kolem vás spousta lidí. Vy ve vašich hodinách máte víc prostoru a zdá se mi, že tady je jednodušší se něco naučit.

5. Co si myslíte o zdejších lidech? Jsou přátelštější než lidé v Londýně?

Luke: Lidé tady jsou více pohostinní. Je to těžké vysvětlit.

David: V Londýně je to trochu jako „hled' si svého“. Tady se necítíte divně jen tak mluvit s cizími lidmi.

6. Nosíte školní uniformy?

David: Ano.

S: Co si o tom myslíte?

Luke: Vypadá to více elegantně a navíc nás to rozlišuje od ostatních škol v okolí.

David: Nemusíte si vybírat, co si zítra vezmete na oblečení, jak „okouzlit“ vaše spolužáky. Nemusíte se zabývat názorem druhých. Odstraňuje to společenské rozdíly.

7. Chutná vám naše jídlo?

Luke: Dobré byly brambory se smetanou.

David: Ano, to bylo opravdu dobré ...

Ale zatím jsme ještě neměli možnost ochutnat všechny vaše speciality.

8. Jak se vám líbí program, který jsme si pro vás připravili? Co byste chtěli změnit, co byste chtěli dělat?

Luke: Myslím si, že program je perfektní. Je to opravdu zábavný den. Mohli jsme toho hodně vyzkoušet. Hodiny byly zábavné. Potkali jsme hodně zajímavých lidí. Někdy to bylo legrační, oni nevěděli, o čem mluvíme a ani my jsme nevěděli, o čem je řeč. To

byla legrace. Navíc je v tom rovnováha - na jedné straně legrace, na druhé straně zkoušení se sborem, modlitba ...

9. Umíte si představit, že byste žili v České republice? Přestěhovali byste se z Londýna a žili byste tady na Velehradě.

Luke: Dokážu si představit život tady na internátě, ale ne na vesnici.

David: Dokážu si to představit, protože lidé jsou tu mnohem víc přátelští a můžu tu s nimi snadno komunikovat. Takže by to nebylo tak špatné.

10. Co si myslíte o naší angličtině?

Luke: Je opravdu, opravdu dobrá. Byl jsem překvapený, když jsem tu mluvil se spoustou lidí. Téměř s každým tu mohu zavést duchaplný rozhovor.

11. Jakým cizím jazykům se učíte vy?

David: Vyrůstá zájem o španělštinu, ale francouzština a němčina je stále hodně důležitá.

12. V jakém jste teď ročníku?

Luke: V devátém. Je nám oběma třináct let.

Rozhovor vedli: Anna Zemanová, Denis Janošek, Mgr. Marie Zlámálová

Stojanovo gymnázium

II. festival duchovní hudby

Na Stojanově gymnáziu proběhl ve dnech 9. - 11. listopadu II. ročník festivalu duchovní hudby. Zúčastnilo se ho pět sborů. Chlapecký sbor církevního gymnázia Saint Ignatius College z Londýna, smíšený sbor církevního gymnázia Fényi Chamber Choire z maďarského Miškolce, AVE z Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži, Squadra resonanta z Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína v Hradci Králové a Pěvecký sbor Stojanova gymnázia Velehrad.

Festival byl zahájen společnou mší svatou v bazilice, kterou doprovodily zpěvem všechny sbory. Po ní následovala večere a společný program, kde se jednotlivé sbory za pomoci prezentací představily. Hned nato byl prostor pro osobní seznamování jednotlivců. Po večerním požehnání šli všichni spát.

V sobotu dopoledne se pilně nacvičovalo a odpoledne jsme měli osobní volno. Festivalový koncert začal v 15:30. Všechny sbory byly skvělé, každý vystoupení bylo zajímavé trochu jinak. Na závěr se všech 185 zpěváků směstnalo na pódium a společně zazpívali

písně Alleluia a O Lord Hear My Pray'r. Stát na podiu mezi tolika zpěváky byl úžasný zážitek a písně rezonovaly celým sálem. Závěrečná diskotéka se protáhla až do půlnoci a nikomu se nechtělo jít spát.

V neděli se v 8:00 vyjždělo do Olomouce zazpívat na mši svatou. Pan arcibiskup slavil 20 let od zvolení. Za Stojanovo gymnázium mu byl předán veliký dort, ihned po mši rozporcovaný a okamžitě sněžený. Po mši si všechny sbory ještě krátce zazpívaly. Maďaři se vydali na cestu domů a na ostatní čekala prohlídka arcibiskupského paláce a oběd. Festival zakončil sbor SGV společně s Angličany prohlídkou Olomouce. Všechny sbory mají v úmyslu přijet i příští rok. Myslim, že se festival velice vydařil. Budeme se těšit na příští rok.

www.slovacky.denik.cz/kultura_region/duchovni-hudba-prinesla-mnoho-hezkych-zazitku-20121112.html

Vedení Stojanova gymnázia, Velehrad

Fejeton - ukázka práce studentů SGV

Tajemný úsměv

Všimli jste si někdy, jak jsme nevšímaví? Vždyť ani běžným věcem nevěnujeme pozornost. Někdy i patřičnou. Co si ji vůbec zaslouží? Něco, co vyčnívá? Co jde vidět tak, až to bije do očí? Anebo je to detail, který rozhoduje o celku?

Všimli jste si někdy, že Mona Lisa nemá obočí? Ne, opravdu se nepotřebujete podívat, ona ho totiž opravdu nemá! Otázka, jak to, že jsme tohle přehlédli, je na místě. Přiznávám, že i mně to uniklo. Lidé bez obočí vypadají nanejvýš zajímavě a ani tato stará dáma ho nemá a nikoho to zjevně moc netrápí. Většina z nás ani netuší, že jí chybí. Ale o čem si budeme povídat - do Louvru přece nepojedete jen proto, abyste prozkoumali obočí Mony Lisy. Její tajemný úsměv možná ale naznačuje, že jsme si nevšimli ještě něčeho jiného ...

To, co často máme na očích, jednoduše přehlédneme. Má snad náš mozek rád rutinu, a proto mu nepříjde záhodno nás informovat o nejmenším detailu? Anebo ten detail pro nás není tak důležitý a my si ho nevšmá-

me, i když ho vidíme? Znáte tu situaci, kdy něco nemůžete najít a už se zdá, že se to ztratilo? Ten scénář známe všichni - hledáme všude, i tam, kde bychom nikdy předtím nehledali. Po nějaké době boj vzdáme. Jenže pak se ta věc znenadání objeví a my zjistíme, že jsme ji měli na očích celou tu dobu. Čím je náš mozek tak zaneprázdňen, že nám zapomene dát nervový vzruch, že ono pohřešované něco vidí? Co má tak důležitého na práci? Čím jsme tak zaujatí, že věci okolo nás nevšimáme?

Naše nevšímavost se odvíjí od toho, že předpokládáme, že vše je tak, jak si myslíme my. Že se nic nezměnilo. Jak tedy ale vypadá realita? Vidíme ji jinak, než doopravdy je?

A co tedy Mona Lisa? Nepřetržitě visí na stěnách nejruznějších galerií a stále se stejně usmívá. Čemu vlastně? Tomu, že něco ví a my to nevíme? Její úsměv jako by říkal „znám tajemství a neřeknu vám ho“. Možná, že se směje právě tomu všemu, čeho jsme si v životě nevšimli. Anebo také neví nic a jen se potutelně baví nad tím, jak se horlivě snažíme odhalit neexistující tajemství.

Základní škola bilancuje

Vážení a milí čtenáři, dovolte nám, abychom vás v tomto krásném předvánočním čase krátce seznámili s tím, co se v novém školním roce událo na naší základní škole.

Do první třídy nastoupilo **17 prvňáčků**. Pedagogický sbor se obohatil o dva nové členy, paní učitelku **Mgr. Marii Pížovou**, třídní učitelku 4. třídy a **Andreu Andráskovou**, vyučující hudební výchovu na 2. stupni.

V měsíci září se konala **beseda v knihovně na Modré** pro žáky 8. a 9. třídy. Hlavním tématem byla práce s internetovým vyhledávačem na webových stránkách okresní knihovny Uherské Hradiště. Dále měli žáci možnost seznámit se s místní knihovnou, jejím členěním i obsahem.

Žáci navštěvující Divadelní seminář zhlédli **představení** s názvem **Kalibův zločin**, jehož autorem je Karel Václav Rais, mistr psychologické drobnokresby. Jednalo se o českou premiéru, jejíž téma je stále aktuální - domácí násilí, zde však páchané na muže.

V měsíci říjnu proběhlo hned několik akcí. Již po několikáté mohli žáci vyslechnout **koncert**, tentokrát s ukázkami **renesanční a barokní hudby** v podání dvou interpretů, kteří nás navštívili až z Ústí nad Labem. Celý průběh koncertu umocnilo jeho prostředí, Slovanský sál Stojanova gymnázia, a dobové kostýmy interpretů. Žáci měli také možnost poznat staré dechové nástroje, vyrobené z částí zvířecího těla, především z rohů.

Navštívil nás opět pan **Josef Zimovčák**, několika-násobný mistr světa v jízdě na vysokém kole, aby nás mimo jiné seznámil s průběhem 4. ročníku mezinárodního sportovního projektu na podporu onkologicky nemocných dětí s názvem **Na kole dětem**, jehož je ZŠ Velehrad partnerem.

Žáci se zúčastnili také sběru starého papíru. Akce probíhala dne 23. 10. ve všech třech obcích najednou. Celkem bylo vybráno 10.220 kg. Utržené finanční prostředky budou použity pro jednotlivé třídy a celou školu.

V tomto měsíci měli možnost žáci navštívit **hlavní město Rakouska, Vídeň**. Jedna žákyně z 9. třídy zhodnotila návštěvu těmito slovy: „*Na výlet se celý 2. stupeň těšil už od začátku září a nebyli jsme zklamáni. Báječný průvodce nás provedl nejen Vídní, ale i cestu, která nám chvílemi připadala nekonečná, zpřijemnil svým vyprávěním.*

Nejprve jsme navštívili zámek Schönbrunn, překrásné letní sídlo Habsburků, s velkou zahradou, kde se nachází i vídeňská zoo, Neptunova fontána a kolonáda Gloriette, odkud je krásný výhled na celou Vídeň.

Naše druhá zastávka už byla v centru Vídně. Viděli jsme Vídeňskou státní operu a slyšeli její příběh, viděli

jsme památník Marie Terezie, Heldenplatz a byli jsme v Hofburgu, který Habsburkům sloužil jako zimní sídlo. Navštívili jsem i památník Alžběty Bavorské, oblíbené císařovny, zvané Sissi. Pan průvodce nám převyprávěl celý její příběh. Potom jsme se vyfotili před rakouským parlamentem.

Naše poslední zastávka byla v Prateru, největším a nejznámějším zábavním parku v

Rakousku, odkud máme spoustu zážitků z děsivých adrenalinových atrakcí. Vřele doporučujeme.

Rakousko a samotná Vídeň se nám moc líbily a hned bychom si výlet zopakovali. My z vyšších ročníků jsme rádi, že jsme si vědomosti z hodin němčiny mohli vyzkoušet i v praxi a já osobně se zase těším, až se do Vídně opět někdy vrátím.“

V měsíci listopadu se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili **Zážitkového dopoledne** na Střední škole průmyslové, hotelové a zdravotní v Uherském Hradišti. Opět podáváme stručné zhodnocení celé akce a to „ústý“ žákyně 9. třídy.

Nejdříve jsme byli rozděleni do skupin a přidělení učitelé nás provedli celou školou.

Poradili nám s balením dárků, předvedli práci s 3D tiskárnou a vyzkoušeli jsme si počítačové hry, které vytvořili studenti střední školy. Podívali jsme se také do baru na „*hotelovce*“ a ochutnali nealkoholické koktejly, které připravili budoucí barmani. Studenti „*průmyslovky*“ nám ukázali, jak to funguje na závodech malých formulí, kterých se škola pravidelně účastní. Dopoledne jsme zakončili zopakováním první pomoci pod dohledem budoucích zdravotních sestřiček a bratrů ze střední zdravotní školy.

Na škole se nám líbilo a možná se tam někteří z nás, deváťáků, v září vrátí a už tam zůstanou. Těm přejeme hodně štěstí.

Hned začátkem prosince proběhla akce **Mikuláš**, kterou připravili žáci 9. třídy pro své mladší spolužáky. Celou atmosféru „*podtrhla*“ krásně vyzdobená škola v duchu českých Vánoc.

Žáci Divadelního semináře navštívili nové představení, tentokrát s názvem a tématem mnohem veselejším „*Kdyby tisíc klarinetů*“, jehož autory jsou pánové Jiří Suchý, Jiří Šlitr a Ján Roháč. Koho by nepotěšily v tomto adventním čase kouzelné melodie jako např. zamilovaný song pro Terezu, původně v podání Waldemara Matušky, nebo duet o tom, „že je nebezpečné dotýkat se hvězd, na zem spadlých z nebe“?

V pátek 14. prosince se uskutečnil již tradiční **Vánoční jarmark s doprovodným programem pod stromčkem**, v režii žáků a kantorů naší školy. Smyslem programu bylo samozřejmě nejen nechat se potěšit a obohatit výkony žáků, ale i celou atmosférou ryze českých Vánoc, čemuž odpovídal výběr písní, poezie i prózy.

Výtěžek jarmarku bude jako obvykle použit na projekt **Adopce na dálku** a na další kulturní a společenské akce školy.

Poslední akce, které nás v měsíci prosinci ještě čekaly, byly závěrečné **obhajoby absolventských prací** žáků 9. třídy, jež si na naší škole vydobily již pevné místo a jejichž úroveň rok od roku stoupá a témata jsou jako vždy zajímavá a různorodá. Ale také nás neminulo školní kolo nové soutěže s názvem **Mladý Demosthenes**, kde nejúspěšnější žáci jednotlivých ročníků 2. stupně prezentovali své komunikační dovednosti a to formou monologu na libovolné téma v rozsahu 1 až 2 minut. Porota přihlížela především na originalitu tématu, jazykové prostředky a vhodně zvolenou gestikulaci. Nejlepší z nich budou školu reprezentovat v regionálním kole, které proběhne v lednu příštího roku ve Zlíně.

I na 1. stupni naší školy bylo od samého začátku školního roku živo. Snad laskaví čtenáři prominou, že z množství akcí vzpomeneme jen některé.

V září pobýli žáci a žákyně 2. třídy s paní učitelkou Jarmilou Mikulincovou týden **na škole v přírodě ve Velkých Karlovicích**. Hodnocení necháme na Tániče: „*Ve Velkých Karlovicích se mně moc líbilo. Chodili jsme na procházky, poznávali okolí, hráli hry, kreslili a soutěžili v úklidu pokojů. Doufám, že naše paní učitelka vymyslí zase něco tak úžasného.*“

V říjnu se prvostupňové děti velmi úspěšně prezentovaly ve **výtvarné soutěži „Parádnice“**. 4. třída s paní učitelkou Marií Pížovou absolvovala **víkendovou akci „Za pověstmi kraje“**.

V listopadu už je čas myslet na vánoční výzdobu a s tím souvisí **tradiční adventní dílničky**. Letos je pro děti z 1. stupně připravila paní učitelka Jarmila Štefaníková se žáky 8. třídy. A jak to viděly věrné kamarádky Lenka Gavendová a Barča Gajdošíková? „*Na letošní dílničky jsme se pilně připravovaly. Pekly jsme perníčky a chystaly veškerý potřebný materiál. Když nastal den D - 28. 11. - přivstaly jsme si, abychom byly ve škole už v sedm hodin. Naši malí spolužáci si na šesti stanovištích vyráběli vánoční ozdoby.*

Já a Barča jsme měly na starosti stanoviště z malými andělíčky na kolíčku. Děti byly moc šikovné a vytvořily krásné andělky.“

V prosinci se vydala **4. a 5. třída do Strážnice**. Jejich cílem byl skanzen s národopisnými zajímavostmi a vánočně laděnou výzdobou a náplní pro děti.

A již je za námi i druhá adventní neděle. Bylo by dobře, kdyby zbytek předvánočního času měl nejen pro děti, ale i pro nás dospělé tajuplné kouzlo krásného očekávání.

*Radostné Vánoce a šťastný nový rok nám všem!
Žáci a pracovníci ZŠ Velehrad*

Mateřská škola

Předvánoční rýmování

*Těšila se Terka naše, že uvidí Mikuláše.
Dříve než se naděla, spatřila i anděla.
Terezce i našť Anče přinesli i pomeranče.
Zato sousedovic Berta nemohla se dočkat čerta.
Zmizela však pod dřezem,
když zachrastil řetězem.
Cítíš vůni cukrovíčka? Na stole už voní svíčka.
Naše malá Hanička vykrajuje srdíčka.
Děti si je na plech kladou, slepují je marmeládou.
Jenda plní formičky na medvědí tlapičky.
Věř mi nebo nevěř mi, VÁNOCE jsou za dveřmi.*

Vadventní době prvním očekáváním dětí je příchod Mikuláše. Ve spolupráci ze základní školou jsme připravili dětem mikulášskou nadílku a pak už se těšíme na příchod Ježíška. S dětmi jsme se pustili do pečení perníčků a vánočního cukroví, při tom jsme si notovali koledy a v naší školce byla příjemná atmosféra. Tradicí se stala také naše dopolední vánoční besídka s nadílkou od Ježíška, které se pravidelně zúčastňují pan starosta

a zaměstnankyně obce. Ti nepřišli s prázdnou, ale přinesli dětem košík plný překvapení. Odpoledne jsme pozvali na naše koledování rodiče a prarodiče, které jsme spojili s ochutnáváním vánočního cukroví, které jsme s dětmi připravili. Předvánoční čas ukončíme zpíváním u vánočního stromu s přáním klidu, míru a pokoje při prožití Vánoc, ale také celého příštího roku 2013.

Anežka Dudová

Zvoneček a Zvonkohraní

Dvě libozvučná slovíčka. Zvoneček již mnozí znáte jako prostor pro setkávání se maminek a jejich dětí v úterní dopoledne v Zimním sále Stojanova gymnázia. Prostřednictvím pohádky, říkánek, písniček a tvoření se snažíme vzájemně se osvěžit při prožívání svých krásných chvil na mateřské. Mnohé děti však již povyrostly. Zvoneček je pro ně těsný. Zůstává však chuť i nadále se potkávat a spoluprožívat nová dobrodružství.

Nejen pro odrostlá „zvončata“ je určeno jednou za 14 dní čtvrtetní odpoledne s názvem Zvonkohraní. Setkáváme se tentokrát v klubu Stojanova gymnázia v čase od 15.30 do 17.00 hodin. Protože se jedná již o děti těsně před školní docházkou popř. starší, můžeme zajet hlouběji do světa knih a pomocí nich objevovat tajemství světa kolem nás i v nás. Děti tak mohou knihu začít vnímat jako nepostradatelného průvodce pro svůj život. Právě tématicky zvolená kniha (knihy) je startérem pro veškeré následující aktivity. S rodiči či prarodiči se pak nestačíme divit,

co vše se v dětech skrývá. Mnozí si v ničem nezadají s herci Slováckého divadla a hrdinové knih v jejich podání dostávají nové tváře. Z každého setkání si děti odnáší výrobek, který nebývá jen připomínkou toho, co zde prožili, ale naopak, slouží k rozvíjení ukrytých talentů i doma.

Zasněžené ulice nám připomínají, že se blíží také čas plesů a karnevalů. Pro naše děti připravujeme již třetí Zvonečkový karneval. Tentokrát se bude konat v sobotu 26. 1. opět v krásném Slovanském sále. Nebraňte fantazii, abychom mohli obdivovat nápaditost a tvořivost při promenádě masek. Veselit spolu s námi by se měl z loňska známý pan klaun Karel a kdo ví, třeba přijde i kouzelník ... Věřím, že díky ochotě vás mnohých rodičů a prarodičů nebude ani chybět krásná výzdoba, obsluha a pestrá tombola. Kdo by se chtěl jakkoli zapojit do příprav, stačí napsat na saschyt@seznam.cz.

S přáním radostných Vánoc i nového roku 2013

Saša Chytková

Domov pro osoby se zdravotním postižením Velehrad - Vincentinum

Vincentinum a jeho proměny

Vážení a milí přátelé ...

Zima vstoupila na práh našich domovů a záplavou sněhových vloček nás vede k zamyšlení. Konec jednoho roku se nezadržitelně blíží a další rok lehce a nesměle klepe na dveře. Všechno na světě se vyvíjí a mění. Vše je jiné než bylo, vše je jiné než bude. Změny se v průběhu času nevyhnuly ani nám v Domově.

Již více než 120 let Vincentinum poskytuje péči, podporu a pomoc lidem, kteří ji potřebují. Za tu dobu prodělalo spoustu změn. Z původního Domu milosrdenství se v 70. letech minulého století stal Ústav sociální péče, který se zase proměnil po roce v 2007 v Domov pro osoby se zdravotním postižením. Z jednoho z největších zařízení o počtu až 380 obyvatel se stalo jedno z nejmenších, s kapacitou 50 obyvatel. Z mnohoulžkových pokojů se staly moderně vybavené pokoje jedno a dvoulůžkové, většina z nich má vlastní koupelnu a toaletu. Zlepšuje se kvalita života obyvatel domova, stále více se otevíráme světu kolem nás, veřejnosti, občanům.

V letošním roce jsme často slyšeli slova „transformace sociálních služeb“, pojem spjatý se změnami v pojetí podpory a pomoci uživatelům služeb: více samostatnosti, více zapojení do běžného života, méně ústavů, domovů, více chráněného bydlení. My máme pocit, že u nás, ve Vincentinu, transformaci procházíme již mnoho let a proces změn stále pokračuje. Stěhování obyvatel do jiných zařízení, rekonstrukce domova, modernizace vybavení, počítače a elektronika, pravidelné vzdělávání a zvyšování odbornosti pracovníků či využití terapeutických dílen nás posouvají vždy o nějaký krůček dál.

Průměrný věk našich obyvatel je téměř 57 let. Víme, že převážná většina z nich si vzhledem ke svému věku přeje dožít svůj život na Velehradě. Z tohoto faktu vycházíme při plánování a naplňování jejich osobních cílů, potřeb a přání. Stejně tak podporujeme naše obyvatele v jejich samostatnosti, soběstačnosti a schopnosti rozhodovat o svém životě.

Ve IV. podlaží, které je obdobou chráněného bydlení, je ubytováno 16 obyvatel. Není zde stálá služba personálu, většina obyvatel se denně účastní práce v dílnách, na pokojích se snaží sami udržovat pořádek, sami si v jídelně uvaří kávu nebo ohřejí jídlo v mikrovlnce. Dokáží se samostatně pohybovat mimo areál domova, nakoupit si něco drobného pro sebe. Někteří z nich se učí používat počítač, digitální fotoaparát, mobilní telefon. Dva z nich dokončují Univerzitu třetího věku, další hledá vhodnou práci za podpory sociální pracovníce a úřadu práce. Někteří

rádi zpívají, tančí a získávají nové kamarády a také zkušenosti s vystupováním na veřejnosti. V soutěži „Nad oblaky aneb Každý může být hvězdou“, patřili letos mezi nejlepší a získali dokonce i ocenění hejtmana Zlínského kraje.

Za letošním rokem se pomalu zavírají dvířka. U nás, ve Vincentinu, byl jako jiné roky. Byli jsme smutní, když jsme ztratili své blízké kamarády. Radovali jsme se nad drobnostmi všedního života, když jsme byli zdraví, něco se nám podařilo, někomu jsme udělali radost. Závěrem chceme poděkovat všem, kteří s námi spolupracují, nám pomáhají a nás podporují, jsou trpěliví, vstřícní ... Tedy všem pracovníkům a přátelům Vincentina, panu starostovi a pracovníkům Obecního úřadu, všem sponzorům a dobrodincům.

*Děkujeme a přejeme Vám všem z celého srdce krásné požehnané svátky a šťastný celý rok 2013.
Ing. Milena Marečková, vedoucí DZP Vincentinum
Lenka Lesová, DiS, sociální pracovníce*

Domov pro osoby se zdravotním postižením Velehrad - Buchlovská

Chvíle

Za žádnou pravdu na světě.
Ale jestli chceš,
za malý pětník ticha.
Je chvíle, která pŕlí krajinu.
Pokorný okamžik,
kdy z nás někdo dýchá.

Jan Skácel

Zimu už přivítaly první vločky sněhu a ze všech stran se k nám line vůně cukroví. Vánoční šílenství opět zavládlo v ulicích, kdy ve snaze udělat našim nejbližším radost, dát jim najevo, že nám nejsou lhostejní a máme je rádi, se snažím najít ten správný dárek, který je potěší. Přitom všem spěchu a shonu ale už úplně zapomínáme, že Vánoce nejsou jen o „honbě“ za nejlepším, nejkrásnějším a možná i nejdražším dárkem, ale jsou to hlavně svátky pohody a klidu, kdy je nejdůležitější nebýt sám, ale s rodinou či blízkými a přáteli.

Utečte před tím vším zmatkem a pozastavte se s námi alespoň na malou chvilku nad těmito řádky a zavzpomínejte společně s námi, co jsme za uplynulý rok prožili. Odpočiňte si a naberte třeba i trochu inspirace, jak trávit čas s rodinou, dětmi nebo přáteli, stejně jako mi trávíme čas s uživateli v našem domově. A to nejen o Vánocích ...

Letošní rok byl opět plný akcí a výletů, které si naši uživatelé vždy náramně užívají. Vzpomeňme třeba červnové Sportovní hry pro lidi s handicapem, které každoročně pořádají Sociální služby Uherské Hradiště, p. o.. Letos jsme tyto hry pořádali přímo v areálu našeho zařízení. Setkali se zde sportovci i diváci z 10 rezidenčních zařízení v rámci Sociálních služeb Uherské Hradiště, př.org. Někteří z nich navázali nová přátelství, jiní se setkali již se „starými“ známými. I počasí nám přálo, takže to byl velmi vydařený den.

Naši uživatelé mají možnost využívat dostupné služby v okolí. Často navštěvují divadelní představení nebo promítání v kině. Využívají AQUAPARK v Uherském Hradišti a v létě nekrytý bazén ve Starém Městě.

S výlety a rekreací se letos „roztrhl pytel“ – navštívili jsme například Svatý Hostýn, Zoo Hodonín a Zoo Zlín, zahradu v Buchlovicích, ranč Nevada na Smrčavce, někteří z uživatelů si užili rekreační pobyt v lázních Leopoldov, ve Velkých Karlovicích nebo již pravidelně v Osvětimanech v rekreačním středisku Ječmínke.

Velkým zážitkem pro mnohé byla plavba loďí po Baťově kanále nebo Výlet do historie na hradě Buchlov.

Na jaře letošního roku jsme uspořádali turnaj v ping-pongu a pro jeho velký úspěch jsme tento turnaj zopakovali i na podzim. Pozvány byly všechny domovy z Velehradu a účast byla opravdu vysoká. Soutěžící bojovali s velkým nasazením a za podpory fanoušků.

Po loňském úspěchu se střelbou ze vzduchovky jsme ji také zopakovali. Mezi uživateli se našli opravdu velmi zdatní střelci, ale ukázat co umí, mohli i ti, kteří ze zbraně měli obavy a tak shazovali plechovky míčkem. Obojí mělo velký ohlas, takže už se všichni těší opět na příští rok.

Přímo do našeho zařízení nám přijela zahrát Staroměstská kapela, při které si mnoho uživatelů spolu s pracovníky zatancovalo nebo alespoň zazpívalo.

A protože se snažíme najít aktivity opravdu pro každého, již pravidelně naše zařízení navštěvuje canisterapeutka se svou fenkou Miou. Uživatelé si fenku rychle oblíbili a vždy se na ni velmi těší.

V letním období se naši zahradou rozléhalo bubnování a zpěv. To nás pro změnu navštěvovali muzikoterapeuté ze Zlína. Každý uživatel si mohl vybrat hudební nástroj, kterým přispěl k melodickým zvukům, kdo nechtěl hrát, přidal se zpěvem, nebo se jen do uklidňujících zvuků zaposlouchal.

Blahodárných účinků solné jeskyně si uživatelé užívají pravidelně. Povzbuzuje imunitní systém a má pozitivní vliv na léčbu nemocí jako je astma, lupénka nebo alergie.

Předvánoční čas u nás zahájili zpěváci ze skupiny Gospel 4 life. Svým zpěvem uchvátili jak uživatele, tak i pracovníky.

Již několik let za uživateli dochází studenti - dobrovolníci ze Stojanova gymnázia. Svůj volný čas věnují uživatelům buď v rámci vycházek, nebo pro ně připravují poutavé odpoledne hraním na kytaru a zpěvem.

Dnes bychom jim rádi poděkovali, a nejen jim, ale i všem ostatním, kteří věnovali chvilku ze svého času uživatelům domova a zpestřili jim tak všední dny. Budeme se těšit na spolupráci i v příštím roce a přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2013.

I Vám, čtenářům, přejeme, ať se splní všechny Vaše sny, touhy a přání, mnoho úspěchů a radosti v životě, pohody, lásky a zdraví.

*Za uživatele a zaměstnance
DZP Velehrad - Buchlovská
Mgr. et Bc. Alena Novotná, vedoucí zařízení
Ivana Štajnarová, DiS., sociální pracovníce*

Domov pro osoby se zdravotním postižením Velehrad - Stojanov

Vánoční zamyšlení nad uplynulým rokem 2012

Blíží se čas vánoční a každému z nás se promítá něco jiného. Je to období dárků, přání, setkání, laskavých slov, chvil pohody. Vánoce, jak všichni víme, jsou v závěru roku, a proto nás vedou k zamyšlení nad uplynulým rokem.

Pro nás všechny v DZP Velehrad, Salašská jak pracovníky tak i uživatele nebyl tento rok vůbec jednoduchý. Jednak protože nás v průběhu celého roku postupně opouštěli naši spolubydlíci a kamarádi. Již v únoru přešlo 7 našich uživatelek do CHB sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě, získaly tak nádherné bydlení a my všichni jim to ze srdce přejeme. Jenže postupně odcházeli i jiní uživatelé do jiných zařízení SSL Uh. Hradiště, takže k 1. 9. 2012 se kapacita našeho zařízení snížila na 50 uživatelů.

Snižování kapacity se děje na základě procesu Transformace pobytových sociálních služeb, který je pilotním projektem MPSV. Na zařízení zůstali uživatelé s nízkou mírou podpory, kteří by měli v průběhu dvou let přejít do jiných typů služeb - chráněné bydlení a někteří i do služby podporované bydlení.

Samozřejmě s odchodem tolika uživatelů se provoz stal finančně nákladný a proto došlo k uzavření prádelenského provozu a s odchodem dětských uživatelů skončil i provoz Speciální školy Uh. Hradiště.

Taktéž jsme museli trochu přizpůsobit stávající prostory, a to tak, jak budou vypadat domácnosti v nově zbudovaných lokalitách CHB ve Starém Městě a v Uherském Hradišti. Samotné změny se dotkly i pracovníků v zařízení, snahou bylo přizpůsobit změny co nejcitlivěji.

V našich tzv. domácnostech se uživatelky připravují na odchod ze zařízení nácvikem běžných činností jako je praní, úklid, vaření, nákupy ... není to pro ně vždy jednoduché, ale velmi se snaží.

Rovněž se nám podařilo některé uživatelky a jednoho uživatele zaměstnat v rámci zařízení, ale i mimo něj. Pracují v provozu stravovacím, v provozu údržby, jedna uživatelka uklízí, jedna pracuje na dohodu v pekárně v Uh. Hradišti.

Některé uživatelky jsou zaměstnány pod Občanským sdružením AUXIMA a třídí plasty pro firmu Neoma.

Ale i po dobře vykonané práci nám všem zbude čas na společné setkání a zábavu. Třeba jen tak krátce - 1. listopadu byla zahájena Putovní výstava s názvem Život mimo ústav ve Zlíně v OC Zlaté jablko, kde naše uživatelky mohly prezentovat své výrobky.

Samozřejmě nezapomínáme na staré známé kamarády ze zařízení Horizont v Kyjově a v listopadu jsme si společně zatancovali v Mutěnicích na diskotéce.

V souvislosti s Transformací prochází neustálým vzděláváním i pracovníci jak přímo v zařízení, tak i mimo na různých konferencích a workshopech.

Z celé této vánoční atmosféry mají naši uživatelé nejraději zpívání koled, protože při zpěvu si člověk pročistí hlavu, setká se s přáteli.

Na závěr bych chtěla popřát všem našim uživatelům, pracovníkům a všem spoluobčanům obce Velehrad krásné prožití svátků vánočních a mnoho zdraví v novém roce 2013.

*PaedDr. Irena Hučková
vedoucí domova*

Rekordy tažných ptáků

Stěhování ptactva bylo po staletí velkou záhadou. O odletu a přiletu tažných ptáků vznikaly ty nejfantastičtější dohady. Dlouho se například věřilo, že vlaštovky upadají do zimního spánku na dně jezer a rybníků. Leckdo se domníval, že někteří ptáci odlétají před příchodem zimy na Měsíc. Teprve po pěti stoletích výzkumů se podařilo poodhalit roušku tajemství každoročního stěhování ptactva.

Při své namáhavé vzdušné pouti zdolávají tažní ptáci tratě dlouhé tisíce kilometrů. Vlaštovky označované evropskými ornitology, byly pozorovány až v jižní Africe, kukačky a žluvy ve střední Africe, čápi u Guinejského zálivu a sokoli na ostrovech u východní Afriky.

I malí ptáci dovedou překonat vrcholky nejvyšších hor, a to i za nepříznivého počasí. O výškový rekord se však postaraly divoké husy, které byly pozorovány v 9000 metrech.

Rychlost je u stěhovavých ptáků různá. Divoké kachny uletí 80 km za hodinu, rorýs může při střemhlavém letu dosáhnout rychlosti až 320 km v hodině. Malí ptáci se pohybují rychlostí od 30 do 60 km v hodině.

Někteří ptáci, například jeřábi, cestují bez ohledu na to, zda je noc nebo den. Kachny a husy létají zpravidla ve dne. Daleko pozoruhodnější je však jistě to, že letí s naprostou přesností a vždy dosáh-

nou cíle své dlouhé cesty. Jak naleznou správný směr? Proč letí každý rok po téže trase? Odpověď na tyto otázky je asi taková: ptáci mají schopnost dodržovat směr cesty podle úhlů, který svírá dráha jejich letu se sluncem. Slunce jim pravděpodobně určuje směr, který opeřenci ve dne i v noci ještě zpřesňují podle terénních zvláštností.

Evropský vytrvalostní rekord drží sice slavík (za jednu noční etapu urazí až 500 km), ale co je to proti americkému kulíkovci? Ten se rok co rok stěhuje z Aljašky až na Havajské ostrovy. A to je 3300 km. Přitom je moře pod jeho tratí bez ostrovů. A co mořští rackové? Ti uletí nad nekonečnými hladinami oceánu trať dlouhou kolem 10 000 km, aby si pak na opuštěných skaliskách zajistili nepatrný prostor, na němž pak zahnízdí.

Až poletí vysoko nad podzimní krajinou hejno stěhovavých ptáků, zvěstovatelů zimy a poslů jara, zamysleme se nad dokonalostí přírody ...

A jedna nakonec ...

Přijde zajíček do obchodu a ptá se: „Máte tunu hrášku?“ Prodáváč odpovídá: „Ne, nemáme“. Zajíček přijde druhý den a ptá se: „Máte tunu hrášku?“ „Ne, nemáme,“ odpoví prodáváč a protože chce udělat zajíčkovi radost, tak objedná tunu hrášku. Zajíček přijde třetí den a ptá se: „Máte tunu hrášku?“ „Ano máme,“ odpovídá prodáváč. „To je ale kulíček, co?“

Vlastimil Vaněk
člen Mysliveckého sdružení
„HÁJ Velehrad-Modrá“

Fejeton

Dědečkův vánoční stromeček

Každé Vánoce jsou pro mě silným zážitkem. K těm, na něž co živ budu nezapomenu, bude Štědrý večer před šedesáti lety. Po večeri vyběhl dědeček, tajuplně se pod bohatým knírem usmívající, abychom se se setrou oblékli, protože nás zavede k vánočnímu stromku, jaký jsme ještě neviděli.

Vyrazili jsme zasněženou cestou k lesu, v němž dědeček po celý rok pracoval. Sníh nám křupal pod nohama a mráz štípal do tváře. Po několika minutách jsme přišli k mladé lesní kultuře. Kousek před ní nás dědeček zastavil, aby k ní jen sám zamířil a začal něco kutit u jednoho stromku. Po chvíli na něm rozsvěcoval svíčky a na větvích zapaloval jednu prskavku za druhou. Do mrazivé noci se rozlétly tisíce droboučných hvězdiček a měkké světlo svíček dopadalo do sněhu kolem stromku. „Když se teď podíváte vzhůru k obloze, uvidíte

hvězdu, jež určitě nezáří nad žádným stromečkem, který mají lidé doma,“ řekl dědeček a ukázal na oblohu, na níž se třpytily miliony drobných hvězdiček, mezi nimiž zářila zlatá večernice. Každý ze Štědrých večerů mého dětství měl své neobyčejné kouzlo, a nebyla k němu potřeba kupa dárků, ale na tenhle večer a na dědečkův vánoční stromeček v chřibských lesích, na němž nechyběla světla svíček, prskavky a na nebi rozestě hvězdičky, jimž vévodila večernice, nikdy nezapomenu.

Zdeněk Skalička

Vánoce, Vánoce přicházejí ...

K předvánočnímu času ve Velehradě patří už několik let výstava rukodělných a zvykoslovných předmětů s příznačným názvem Vánoce přicházejí ... Její šestý ročník uspořádal ve dnech 4. a 5. prosince v obřadní síni velehradské radnice obecní úřad ve spolupráci s místní organizací Svazu tělesně postižených a základní organizací Svazu postižených civilizačními chorobami.

Strůjci výstavy umožnili návštěvníkům, aby se na ní na chvíli zastavili a v poklidu si mezi rukodělnými pracemi obyvatel Domovů pro osoby se zdravotním postižením Velehrad - Buchlovská, Salašská a Vincentinum, ale také občanů, vychutnali příjemnou předvánoční atmosféru. Ochutnat mohli také trubičky a vánoční perníčky od Jarmily Novotné a nakoupit si drobné dárečky pro své blízké. Vánoční výstava

měla i letos neopakovatelné kouzlo, které oslovilo děti i dospělé.

Text a foto: Zdeněk Skalička

S Anežkou Dudovou o dárku nejvzácnějším

Zařízení je to vlastně jednoduché. Na stojanu u nemocničního lůžka pacienta visí krevní konzerva. Útlá hadička z umělé hmoty s regulací rychlosti průtoku spojuje žílu pacienta se životem. Mnozí z nás znají to zařízení důvěrně. V těch dlouhých chvílích, kdy cizí krev vtékala do jejich žil, měli možnost prohlédnout si

každý detail. Jiní přeručkovali po tenké červené niti zpět do života, aniž o tom věděli.

Kdopak z těch, kteří se pak vraceli ze tmy do světla, z nemoci do života, se snažili alespoň na chvíli představit obličej neznámého dárce? Obličej člověka, s nímž je - ačkoliv ho nezná - spojen poutem bratrství? Kdo z dárců krve, aniž by to věděl, stál u lůžka skomírajícího pacienta a dýchal na něj jiskřičku života?

Když jsem v minulých dnech hovořil s Anežkou Dudovou, bezpříspěvkovou dárkyní krve a učitelkou velehradské mateřinky v jedné osobě, napadla mě opačná myšlenka. „Viděla jsi někdy někoho, komu jsi svou krví zachránila život, komu jsi pomohla získat ztracené zdraví?“ - vedrala se mně na jazyk otázka. Její odpověď byla prostá: „To mě nikdy tak nezajímalo,“ řekla mi. „Možná by to bylo zajímavé setkání, ale nechtěla bych, aby mi někdo projevoval vděčnost,“ řekla sebestiště.

Pomáhat při záchraně života je bezesporu nejkrásnější dárek na světě, a tak se sluší bezpříspěvkovým dárcům krve za jejich červené kapky lidství vzdát hold. Devět dobrovolných dárců krve z Uherskohradištska si nedávno pozval do sídla Zlínského kraje

hejtman Stanislav Mišák, aby jim předal Zlatý kříž II. stupně za sto dvacet bezpříspěvkových odběrů nejdražší tekutiny na světě. Byly mezi nimi Velehraďanky Ivana Švecová a Anežka Dudová.

„Poprvé jsem darovala krev jako novopečená členka někdejší velehradské organizace Československého červeného kříže. Bylo to v březnu 1975. Zlatou medaili Jana Janského za čtyřicet odběrů krve jsem obdržela o třicet let později,“ listuje Anežka Dudová ve vzpomínkách na bezbolestnou a rychlou cestu, jak svou krví mohla někomu pomoci.

„Dárcovství krve je čistě lidská záležitost kontaktu člověka s člověkem. Peníze zde nemají místo. Jsem ráda, že se mohu rozdělit o trochu krve, i když nevím, nebo právě proto, že nevím, kdo ji bude potřebovat,“ svěřuje se Anežka, pro niž je krev vždycky dar vzácný, velký, s jinými dary nesrovnatelný.

Nyní má za sebou 138 bezpříspěvkových odběrů krve a nevidí žádný důvod, proč by neměla v dárcovství pokračovat. „Nikdy jsem neřekla, dosáhnu sto dvaceti odběrů krve a skončím,“ tvrdí dárkyně krve. Jejím cílem nebylo získávání medailí Jana Janského nebo Zlatých křížů. Nejde jí ani o čísla. Je ráda, že svou krví může někomu zachránit zdraví nebo dokonce život. „Krev budu dávat tak dlouho, dokud mi to zdraví dovolí. Stejněho názoru jsou i mí synové Pavel a Přemek. Oba vloni převzali Zlatý kříž III. stupně za osmdesát odběrů krve,“ svěřuje se Anežka.

S pousmáním se přiznává, že pozorovat zdravotní sestru, která jí zavádí do žíly jehlu k odběru krve, to zrovna nemusí. „Nikdy jsem rukou neucukla, ani jsem z transfúzního oddělení neutekla,“ zavrtila hlavou Anežka, která patří k deseti tisícům dárců krve na Uherskohradištsku, jež svou krví dávají kousek sebe.

Text a foto: Zdeněk Skalička

Kalendář kulturních akcí na rok 2013

leden	Myslivecký reprezentační ples
18. 5.	Přechod a cyklopřejezd Chřibů
červen	Den dětí
2.7.-5.7.	Dny lidí dobré vůle
4. 7.	Koncert lidí dobré vůle
5. 7.	Národní pouť
7. 9.	Slovácké hody s právem
16.10.	Beseda s důchodci
3. - 4.12.	Vánoční jarmark
22.12.	Zpívání u vánočního stromu
26.12.	Štěpánský koncert v bazilice

Beseda s důchodci

RELAX CENTRUM

HOTELU MLÝN VELEHRAD

Michaela Svadbíková | zdravotní masér, kosmetička
tel. 731 470 730

Nově nabízí:

- těhotenské masáže
- anticelulitidní masáž a zábal
- ultrazvuková špachtle
- kosmetika - dermokosmetika Syncare
- LASER SPARIDONN (biostimulační ošetření laserem)
- GALVANICKÁ ŽEHLIČKA (lifting pleti)

Narození

18. 6. 2012 Eva Kašparová, čp. 231
 19. 7. 2012 Max Hvožďa, čp. 168
 24. 8. 2012 Lucie Dreslerová, čp. 204

1. 9. 2012 Jan Pelikán, čp. 319
 26. 9. 2012 Anežka Vávrová, čp. 146
 2. 11. 2012 Anděla Ševčíková, čp. 295

Uzavřeli manželství

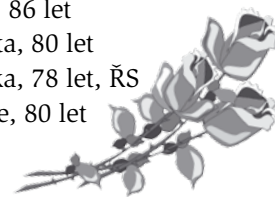
11. 8. 2012 Ondřej Oliva (*Velehrad*) a Kristina Dočkalová
 11. 8. 2012 Lukáš Valer (*Velehrad*) a Monika Podškubková (*Velehrad*)
 22. 9. 2012 Břetislav Šmíd a Marcela Mašlíková (*Velehrad*)
 29. 9. 2012 Lukáš Pavlica (*Velehrad*) a Helena Bartoňová (*Velehrad*)
 29. 9. 2012 Adam Toufar (*Velehrad*) a Eva Hanáčková (*Velehrad*)

Úmrtí

9. 1. 2012 Hrochová Marie, 89 let
 13. 7. 2012 Hermanová Eleonora, 89 let, DZP
 28. 7. 2012 Omelková Simona, 27 let
 29. 7. 2012 S. Urbánková Pavla, 87 let, ŘS
 1. 8. 2012 Chamraďová Eva, 72 let

3. 8. 2012 P. Cigoš Jaroslav, 86 let
 7. 8. 2012 Humpolová Vlasta, 80 let
 16. 8. 2012 S. Uvírová Anežka, 78 let, ŘS
 11. 11. 2012 Paravanová Marie, 80 let

V našem matričním obvodu bylo v roce 2012 uzavřeno celkem 91 sňatků, z toho 73 obřadů v Kostelíku sv. Jana Křtitele na Modré, 8 v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje, 5 obřadů na Hotelu Mlýn, 3 obřady na Obecním úřadě, 1 na mole u Konventního rybníka a 1 obřad se konal v domácím prostředí

Počet obyvatel k 30. 11. 2012 je 1284 a průměrný věk obyvatel je 42,93.

INFORMACE A SLUŽBY

- Zastupitelstvo obce schválilo novou obecně závaznou vyhlášku o poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, která nabývá účinnosti 1.1.2013.
- Sazba poplatku se nemění - činí Kč 500,- na poplatníka a rok.
- Změna je v okruhu poplatníků - a to: platit musí každá fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt, cizinci s vymezeným pobytem a dále také fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba.
- Zákon o místních poplatcích tedy rozlišuje dvě skupiny poplatníků. U první je existence poplatkové povinnosti vázána na pobyt v obci, u druhé na vlastnictví nemovitosti na území obce.

Jubilanti pro rok 2013

60 let

Kobzová Marie
Formanová Jarmila
Duda Pavel
Gróf Pavol
Hvozďa Svatopluk
Jurčíková Ladislava
Straka Milan
Vaculík Svatopluk
Doležalová Marie
Čapková Jana
Březina Bohumil
Otrusina Lubomír
Opluštilová Marie
Záhorec Alena
Kovalčík Jiří

65 let

Müllerová Marie
Sonntag Zdeněk
Jakeš František
Lakosilová Leopolda
Sonntagová Viléma
Kapitán Jiří
Hubáček Vladimír
Trnková Ludmila
P. Ježík Václav
Forman František
Vaňková Libuše

70 let

Zich František
Trefilík Josef
Němečková Olga
S. Dohnalová Marie
Zavadil Jaroslav
Husaříková Vlasta
Němeček Josef

75 let

Švecová Alena
S. Fabiánová Margit
Jurčíková Helena
Zúbek Ladislav
Běhávková Marie

80 let

Hlůšek Zdeněk
Hartl Miloslav
Ondrová Anna
S. Kopecká Anna
P. Krejčíř Antonín
Daňková Anna
Pešková Marie
P. Peroutka Stanislav
Zerzáňová Cecilie
Marťanová Marie
Kunz Evžen

85 let

Černobilová Anna
S. Janáčková Františka
S. Móriová Rozalia
Horák Jaromír
S. Kaláčová Anežka
Grebeníčková Jiřina

86 let

Hartlová Eva
Křivánek Eduard
S. Holečková Marie
Doležalová Antonie
Višenka Jaroslav

87 let

Mičulka Břetislav
Doležalová Marie
Michálková Marie
S. Ištvánková Anežka
Ryplová Edita

88 let

Tomešková Marie

89 let

S. Turzová Božena
S. Kourková Markéta
Doležal Vladimír

90 let

Vlkojanová Anna

91 let

Vlčková Vlasta

92 let

S. Pitronová Jiřina
Jurčík František
S. Kotková Anna

93 let

S. Turzová Marie

96 let

P. Cukr Josef
Maděra Vladimír

Ve Vincentinu oslaví

60 let Jamný Petr, 65 let Bureš Pavel, 65 let Turenová Milada, 70 let Pastuchová Marie,
75 let Čejka Miroslav, 81 let Chůmová Anna, 90 let Čagánková Blažena, 93 let Burešová Ludmila,
100 let Linhartová Marie

V Kopretině oslaví

60 let Procházková Hana, 60 let Salvét Zdeněk, 65 let Sikorová Anna, 70 let Adamík Miloslav,
75 let Pachula Gerhard, 75 let Rosecká Zdenka, 82 let Kostelníčková Marie, 89 let Kašparcová Jiřina

Zlatou svatbu oslaví

24. 8. 2013 Heřman a Marie Swatzinovi
26. 10. 2013 Jaroslav a Jana Dudovi
9. 11. 2013 Josef a Olga Němečkovi

Hozák Dušan (70 let)

Kolečkářová Alena (75 let)

Paravanová Marie (80 let)

Buchtík Josef (80 let)

Šefránek František (70 let)

Kolečkár František (80 let)

Buksa František (70 let)

Višenka Jaroslav (85 let)

Vyšlo 20. prosince 2012, náklad 450 výtisků.

Adresa redakce: Obecní úřad Velehrad • IČO 291 536 • evidenční číslo MK ČR E 101 58 • Redakční rada: Stanislav Gregůrek, Eva Hanáčková, Anna Straková
 • Foto: J. Rohel, P. Hudec, F. Ingr, archiv OÚ, Studio 5 • K vydání připravilo: Studio 5 • Tisk: Hudec Print
 Velehradský zpravodaj najdete i na stránkách www.velehrad.cz. Uzávěrka příštího čísla 17. 6. 2013.
 N e p r o d e j n é

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 6. 10. 2012

Šimon Petrželka, nar. 3. 3. 2012, Velehrad 271 | Michal Bajaja, nar. 22. 4. 2012, Modrá 232
František Horák, nar. 23. 6. 2012, Modrá 99 | Max Hvožďa, nar. 19. 7. 2012, Velehrad 168
Lucie Dreslerová, nar. 24. 8. 2012, Velehrad 204 | Jakub Gottwald, nar. 31. 8. 2012, Modrá 142
Jan Pelikán, nar. 1. 9. 2012, Velehrad 319 | Eliška Chybíková, nar. 12.9.2012, Modrá 60

Tradiční štěpánský
Koncert v bazilice

HRADIŠŤAN s primášem Jiřím Pavlicou
a zpěvačkou Alicí Holubovou

Hosté: houslový virtuos Bohuslav Matoušek
herec Josef Somr

středa 26.12. 2012 v 16.30 hodin

předprodej

- Městské inf. centrum, Masarykovo nám., tel. 572 525 525
- Veligradtour, Mariánské nám., tel. 572 551 045
- OÚ Velehrad, tel. 572 571 115

vstupné 250,- Kč, děti do 15 let zdarma

Čistý výtěžek bude jako každoročně příspěvkem na opravy baziliky